

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

CANTATE

TIL

HÖITIDELIGHEDEN I DEN ADELIGE FRISKOLE

HERLUFSHOLM,

I ANLEDNING

AF

RIGSADMIRAL

HERLOFF TROLLES

TREHUNDREDEAARIGE FØDSELSDAG

DEN 14DE JANUARI 1816.

OPFØRT PAA SKOLENS STIFTELSESDAG, DEN 23DE MAI 1816.

AF

THOMAS THAARUP,

RIDDER AF DANNEBROGEN.

KJÖBENHAVN.

TRYKT HOS DIRECTEUR JOHAN FREDERIK SCHULTZ,

KONGELIG OG UNIVERSITETS-BOGTRYKKER.

Thomas Thaarup

(afgivet i København den 14de Jan 1816)

C H O R A L
FOR INDLEDNINGS-TALEN.

T ræd frem med dyb Ærbødighed
Til Dana - Heltens Hvilested!
Hans Minde lad dig helligt være!
Han stod som Mand for Pligt og Ære!
Paa Bølgen viet til sin Død:
Hans Blod for Land og Konge flød!

I Freden, som i Orlogsfærd
Sin Adel ved sin Idræt værd:
Han stiftede med Faderglæde
Sit Herreborg til Kundskabs Sæde.
At her den Unge dannes maae
Til Danas Borgerkrands at naae.

For dig, vor Gud! vi knæle ned
Ved *Herloff Trolles* Hvilested.
Du naadig hører Stövets Bønner:
Bönhør, o Fader! dine Sønner!
Sign Kongen! Sign vort Fædreland!
Lad mange vorde Mænd, som han!

VEXEL - SANG
EFTER INDLEDNINGS - TALEN.

I.

Pilens Flugt med Skyen lig:
Trende Sekler saaes hensvinde;
Trolle! men din Godheds Minde
Staaer uglemmelig,
Kundskabs blomsterrige Vaar
Byrdes med hvert Tidens Aar.
~~Vinker os saa moderblid.~~
Yngling! nyt min Blomstertid!

II.

Held os! naar med Kraft og Glæde,
Her, fra Kundskabs Moderfavn,
Vi skal AÆrens Vei betræde
For at fremme Danas Gavn.
Held os at vi her kan lære
Vore Pligters milde Bud:
For trofaste Mænd at være
Konge! Fædreland og Gud!

III.

Overtroens Mulm forsvinde,
Kundskab! ved din Straalepragt!
Vantroen skal du overvinde
Ved din seierrige Magt.
Da skal Aandens Kraft ei mere
Fordoms Slavelænker bære;
Men fremvirke glad og frie.
Himlens Bud, Fornuftens Lære
Staae i tyngløs Harmonie.

I. II. III.

Herre! Fader! vær os blid!
Styrk vor Kraft! veiled vor Flid!
Da vor Idræt vorder skjön:
Sjælens blide Fred vor Lön!

C H O R
EFTER I^{STE} TALE.

Al Viisdom er fra Gud!
Du er og var, og du skal være
Alvældes Gud! ufattelig.
Gud! vi din Majestæt tilbede!
Hvad Sjæleroe! hvad Himmelglæde!
Hvad Salighed at lyde dig!!

EFTER II^{DEN} TALE.

Hvor skjönt! sit Fædreland at være
Til Gavn! — hvor herlig er den Ære;
At staae for Ret og Dyd, som Mand!
Hvor stort for Döden ei at bæve!
At tænke, færdes, virke, leve,
For Kongen og sit Fædreland.

SLUTNINGS - CHOR.

Glædens lyse Fædreland,
Himlen har dig ædle Mand!
Der, Forklarede! du nyder
Evig Lön for dine Dyder.
Sign vor Konge, Sign vort Land,
Viisdoms Gud! med Mænd, som han.

Mer. Wie sanft sie ruhen.

See! Har henvinde,
Som Volger rinde;
Alt, alt, født af Støvet,
Faldet brat som Løvet.
Intet saa fast er,
At det ei vakler:
Jorden kun eier Forsængelighed.

Har ere svundne,
Sæker henvindne;
Dog, Du giv, holde
Vedling Herluf Trolle!
End staaer Dit Minde,
Mens vi see vindne
Brammende Storhed og Stolthed og Pragt.

Hoi mægted' Liden
Ei længe siden
Dysaa at fortære
Dine Værkers Vre?
Fromhed og Dyder
Stedsse forkyder
Vedlingens Minde at glemmes og døe.

From var Du Holbe!
Ja! Herluf Trolle!
Stor Din Daad og Vre;
Men Du Himlens Herre
Vren gav ene:
Herren at tjene,
Stræbte gudsfrygtigen Du og Din Liv.

Derfer Dit Minde
Mens Sæker vindne,
Stander evigt grundet.
Længst Du haver fundet
Lyset og Freden,
Som Du herveden
Søgte paa Fromheds og Kjærligheds Dei.

Gud! Du os signe,
At vi maae ligne
Herluf og hans Mage!
Alle vore Dage
Være som Deres.
Saaledes æres
Ket deres Minde og værdigt Dit Navn.

G a n g

ved

Festen den 23de Mai 1816

af

N. Fogtmann,

Kandidat i Theologien og Lærer ved Skolen.

Slagelse, 1816.

Trykt hos Peter Magnus,
Kongl. privil. Bogtrykker.

*(Udfjængsel i Birkens med Læringsfaget)
sten med Birkens. —*

S a n g

ved

Festen den 23de Mai 1816

af

L. E. Bruun,

Profesør ved Kiøbenhavn's Universitet,
førhen Elev ved Skolen.

Slagelse, 1816.

Trykt hos Peter Magnus,
Kongl. privil. Bogtrykker.

(*mar. L. E. Bruun*)

Mer. Bindet zum Kranze.

Flygtig er Jordens selv fyrigste Glæde,
Naar den allene til Sandferne naaer.
Medens endnu vi paa Roserne træde,
:,: Dste det tryllende Hele forgaær. :,:
Ja om det skundom end længere varer,
Etvinder med Livet endogsaa forst bort;
Atropos, som ingen Dødelig sparer,
:,: Klipper dog Traaden af Fæse saa kort. :,:

Hoiere Nydelsef Udlingen smager,
Som til sig selv ei indskrænke dem lod;
Tiden hans Hædersdaad ikke medtager,
:,: Tabende sig i Forglemmelsens Flo. :,:
Lange nok hele Aarhundreder svinde,
Endnu fremblomstrer i virkede Gavn,
Trodsende Velde, hans hertlige Minde:
:,: Skjønsonmie Efterfløgt signer hans Navn. :,:

Ja med erkjendtlige Hjertter vi seire,
Trolle, i Dag Din Afmindelses Fæst;
Kjærlighed Dig lod over Gjænderne seire,
:,: Godhed Dig gjorde selv Guddommen næst. :,:
Tak Dig, vor Stiftelses Dphav og Fader,
Som her es plantet i Musernes Ly!
Tak Dig, vor anden Betgjører, som lader]
:,: Daglig Din Omhu vor Lykke fornye! :,:

Mel. Rose, Baarens Trykterinde.

See, hvor Sjæle = Glandsen pryder
Drolles, Givets Skyggerids!
Ekue og hør! en Stemme lyder
Til hver Søn i denne Kreds:
„Frygter Gud, ifører Eder
„Disse Ubles høie Naad!
„Hift de leve, vente Eder,
„Naar sig løser Støvet's Waand.“

Ringte Krandsse vi kun byde,
Fletted' af de yngste Smaa;
Nok for Eder, thi de tyde:
End her glade Sønner gaae.
Eder skjonforn dem beredte
Uffold og Dyrigtighed,
Her ved Bækkens stille Bredde
I jert skjonne Plantebed.

Ned fra Lysets Egne iler
Venlig hid til Herlufsholm!
Himlens Foraar's = Kys indsmiler
Liv i Mark og Eng og Holm;
Mellem Skovens friske Kroner,
Ny og smukt ved Kaase's Haand,
Eders Kundskab's Tempel throner,
Stolt paa gamle Kloster = Grund.

Vandrer hen til Arbeids = Sale,
Gaacr i Legestuer ind!
Sødt til Faberhjerter tale
Kraft og Munter Sind.
Brorson, denne Ungdoms Leder,
Tempel's blide Dfferpræst,
Ham vi Eders Bøn nedbeder
Samlede til Mindesfest.

S a n g

ved

Festen den 23de Mai 1816

af

D. C. Friis,

forhen Elev, nu Lærer ved Skolen.

Slagelse, 1816.

Trykt hos Peter Magnus,
Kongl. privil. Bogtrykker.

(aftrykt hos C. L. L. L.)

S a n g

ved

Festen den 23de Mai 1816

af

D. E. Friis,

forhen Elev, nu Lærer ved Skolen.

Slagelse, 1816.

Trykt hos Peter Magnus,
Kongl. privil. Bogtrykker.

(*med Lørdag*)

Met. See Mit sig forandrer o. s. v.

At kæmpe for Fædrelandet,
I Freden at virke med Naad,
Var Tro lles den kjæreste Hæder:
:,: To Konger har signet hans Daad. :,:

Det Fodeland, han haver tjent,
Den Stamme, han offred' sit Blod,
Med Retfærd og Trofæd har frebet.
:,: Det Værk, her fremspire han lod. :,:

Hver Hædersmand, Borger og Yngling
Her sidder til Heitid saa fro,
Antag da vor Velgjærers Løsen:
:,: Gud, Landet og Kongen vær tro! :,:

Med Tak for hvert fredeligt Gød,
Hvert Offer og Gåve, vi fl,
For Raas, som Du gav os til Fæder,
:,: Velsigne vi Dig Frederik! :,:

I *Herlufs* og *Birgithas* Fjed
Gid ægte Danneblomster spire,
Dem Viisdom, Dyd, og Danneshed
Til ferne Fremtidssekler zire;
Aldrig dit Navn, *Birgitha Giöe!*
Dit aldrig, *Herluf Trolle!* döe!

Herluf Trolles og *Birgitha Giöes*

M i n d e

ved

Herlufsholms Jubelfest

den 23de Maji 1816

af
Herlovianeren

K. L. Rahbek.

K i ö b e n h a v n .

Trykt hos Directeur *Johan Frederik Schultz*,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

(*Udfjængt med Lovd.*)

Herr *Herluf* var en Ridder bold
I gamle Danmarks Hædersdage,
I anden *Fredriks* Helteold
En *Otto Ruds* og *Ranzaus* Mage;
For Gud, for Konge, og for Land
Thi kæmped, seired, döde han.

Stolt jubler Dannebrog hans Navn
Imellem sine første Helte,
Thi fremmerst var hans gode Stavn
I mangen Dræbning, hvor det giældte;
Som de, den skionne Lön han nöd,
At döe for Danmark Heltedöd.

Og som han offred Liv og Blod
For Gud og Konge, Pligt og Ære,
Saa tyktes og den Herre god
Hans Rigdom Laan fra Gud at være:
Til Herrens Priis og Brödres Gavn
Thi gav han den i Herrens Navn.

Og havde Herren ham saa kær,
At han en ædel Viv ham skienkte,
En Hustru, *Herluf Trolle* værd,
Som han der handled', og der tænkte.
Thi skal dit Navn, *Birgitha Giöe*
Og, som din *Herlufs*, aldrig döe.

Og vide staaer alt Landet om
For begge mangt et Hædersminde,
Thi hvor de var, og hvor de kom,
Velgierninger fra dem vi finde.
Men over Alle er der een,
Der trodser Malm og Marmorsteen.

O Herlufsholm! i Sekler staaer
Dem begge du til herlig Ære,
Du deres Navn, til Alt forgaaer,
Til sidste danske Slægter bære!
Hans Hu du var i Dödens Stund;
For dig, hans Minde, leved hun.

O naar fra lyse Evighed
De ned til Stövet see tilbage!
Med Fryd da gid det yndte Sted
De Ædles Öine til sig drage!
En Efterslægt de öine her,
En *Herluf* og hans Hustru værd!

Sang

Indviisning af Herloff Trolles
Kongindvandsarige Adelsvæg
af 14de Januar 1816

af
Pastor O. S. Brasen.

Mal: Her Gud nok Guds Rabs, etc
Eaenannemalig Albarstugt og fjelth
Fleg nu fleg og fally fleg,
F Gud den evollis blund fglid.
Et kann paw Antand faard righ
og kongarner fow konstant Mal
Her Guds for fow adla Gjel !

Din Kundskab, Rigdom, Magt og Herd,
Din Gudsrigt, Hellighed og Sjæl

Du givte mig til Gudhens Her
til fflorsfogdens Gavn og Lyg,
Lyk for Hovstrer med fawes Hagen,
fjoudt Daler toldu alt fawes Damm:

For Lovskandet flog fawes Gjerd,
For Borgers dal, for Misers Døw,
For Romods Erving og Diggdoms Dmarch,
For Gondans for fofkendes Døw.

Dow Egeflaw fjoumdes fawes Herd,
Daw nar faw og faw alle Herd:

Tris duud Vidanfæbers Døwlig
Blaw til mig fawes daldedigfud,
Lyk endur mig fawes duud fofkordig
Eie Maalst fofber, fawes fjed -
fud Daud fjou fawes fjoumdes Dmarch,
Maw far mig Erollas, Hovstrergang:

Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd

Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd
Daw Lougt fawes fawes Herd

(over Lovdøw)

Wid: Wif: Mamma's Cylliarind etc:

#

afri' di Jannuall's Longhorn'
Widfa' Jold i Marcheg.

Morri' om d'ix' oligamula' Eronn;
Om d'ix' Longi' og Jannu' Rogt.

Jom' d'ix' Longi' Eronn' d'ix' Jannu' Rogt.
Hjig' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'

Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'
Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'

#

Longu' Jannu' d'ix' Eronn'
Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'

Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'
Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn' d'ix' Eronn'

Udi Lronat wurdet faw godet
gjennemt Solkato drentiged
af sinne afid at faw
lykthe folge maan fawes Tid.
#

Nax at trofast Solk omringet
Eot den kongelige Stool.
Kraft i faw drentiged
Lund faw fawes Skiljedet Stool
Nigato fald og Cronnes Nigthe
frieged og Burgerskjede
Solkat til faw sigtete Nigthe
Med utloplig Dant.
#

Lron anders fawes Paad med lykthe

Skjont fawes Skillic Kraft og 100
Lad med Troing, Dantets Nigthe
Lykthet faw faw fawes Stool
fald faw Dantets gamle Lron
faw deni Skiljedet
fald med Lron. fald fawes Cron
Nig, wdtiged fawes Stool.

Lifery Brøjesen (?)

(med Lron)